

هفتمین ازبهرگسار

«فرزندآوری یک مجاهدت بزرگ است. ما با خطاهایی که داشتیم، این مسئله مورد غفلت قرار گرفت و ما امروز خطراتش را داریم می بینیم: پیر شدن کشور، از همان چیزهایی است که اثرش بعداً ظاهر خواهد شد؛ وقتی هم اثرش ظاهر شد، آن روز دیگر قابل علاج نیست؛ اما امروز چرا، امروز قابل علاج است. فرزندآوری یکی از مهم ترین مجاهدت های زنان و وظایف زنان است.»

«نسل جوان را باید حفظ کرد. با این روند کنونی اگر ما پیش برویم، کشور پیر خواهد شد. خانواده ها، جوان ها باید نسل را افزایش دهند.»

امام خامنه ای ۹۱/۷/۱۹

هفتمین ازبک‌ها

تا همین ۷۰ سال پیش، یعنی تا قبل از دهه ی ۱۹۵۰، بنیان خانواده در آمریکا و غرب هم، مستحکم و پرجمعیت بود؛ درست مثل جوامع شرقی! زنان در سن پایین ازدواج می کردند و حداقل ۴ فرزند داشتند اما با گذشت زمان، «انقلاب جنسی» در غرب، بنیان های فکری و فرهنگی را برای بیرون کشیدن زنان از خانه (به عنوان نیروی کار اززان قیمت و هوسرانی مردان) دگرگون کرد؛ بی بندوباری ها افزایش یافت، بنیان خانواده سست شد و نرخ ازدواج و فرزندآوری کاهش یافت...

جمعیت در غرب کاهش یافت و کشورهای غربی به سوی پیری جمعیت رفتند. رکود اقتصادی شروع شد و امنیت آمریکا و کشورهای غربی در معرض تهدید قرار گرفت. از آنجا که جمعیت برای هر کشوری از مؤلفه های اصلی قدرت است، این مسئله میتواندست کشورهای مسلمان با جمعیت زیاد و جوان را به ابرقدرت های جهان تبدیل کند. بنابراین سیاستمداران غرب تصمیم گرفتند برای طراحی جمعیت دنیا به نفع خود، سیاست های تنظیم خانواده و کاهش (تحدید) جمعیت را در این کشورها اجرا کنند.

رونهولت، رئیس آژانس توسعه ی بین المللی آمریکا: «یک چهارم از تمامی زنان دنیا باید عقیم شوند تا برنامه های آمریکا برای کنترل جمعیت جهان به اهداف خود برسد و آمریکا بتواند نظام اقتصادی مدنظر خود را حفظ کند»

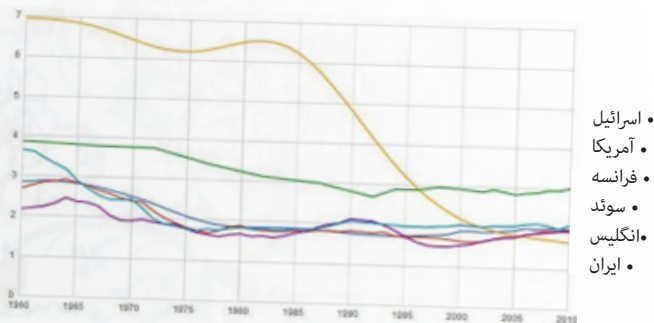
در متن دکترین امنیت ملی آمریکا، به صراحت گفته شده است که یونیسف، یونسکو، فائو (سازمان کشاورزی و تغذیه)، سازمان ملل، سازمان جهانی بهداشت (WHO)، صندوق جمعیت، صلیب سرخ و... همگی برای انجام وظایف کاهش جمعیت در کشورهای مسلمان، از طرف پنتاگون مأموریت دارند. بنیاد «بیل گیتز» و «راکفلر» نیز حامیان مالی این سیاست ها هستند. طبق قول صریح نمایندگان کنگره آمریکا، ایران دشمن اول آن ها محسوب میشود. جنگ جمعیتی با تمام قوا آغاز شد...

ایران در کاهش نرخ باروری، شگفتی جهانی و تاریخی آفرید!

برنامه های کنترل جمعیت در ایران، به طور جدی از قبل از انقلاب شروع شده بود. با پیروزی انقلاب و پیام امام راحل (ره) مبنی بر امکان داشتن جمعیت ۱۵۰-۲۰۰ میلیونی در کشور (۱۳۵۸)، تا مدتی فعالیت ها خاموش به نظر می رسید. بعد از سرشماری سال ۶۵، نیروهای نفوذی وابسته به سازمان های جهانی که در نهادهای دولتی و غیر آن حضور داشتند، با کلیدواژه ی «انفجار جمعیت» و شبهاتی چون قحطی، جنگ، بحران غذا، شغل، منابع، آموزش و...، جنگ روانی خود را بر روی علماء، نخبگان و مردم آغاز کردند. با هجمه های همه جانبه، نرخ باروری در عرض فقط سه سال (۶۸ تا ۷۱)، با سقوطی سهمگین از حدود ۶۴ به ۳۶ رسید. در سال ۷۲ با نفوذ در مجلس، «قانون تنظیم خانواده» را تصویب کردند و این گونه شد که شعار «دوتا بچه کافیه» و «فرزند کمتر، زندگی بهتر»، بر در و دیوار شهرها و روستاها و قبض آب و برق و بسته بندی کبریت و پفک و نمک نقش بست! در سال ۷۳ نرخ رشد جمعیت ۱/۸ محاسبه شد و در سال ۱۳۷۹ نرخ باروری در ایران به زیر حد جانشینی رسید...

سکرمین از عجز و

نیکولاس ابرشتات، محقق انستیتو انترپرایز آمریکا:
کاهش نرخ باروری در ایران در طی ۳۰ سال حیرت انگیز و حدود ۷۰٪ بوده است
و یکی از سریع ترین آمارهای کاهش باروری در تاریخ بشر! در تهران و اصفهان
نرخ باروری نسبت به تمام ایالت های آمریکا کمتر است!

برژینسکی، طراح پروژه نظم نوین جهانی در مصاحبه با وال
استریت ژورنال از سیاستمداران خواسته است که در مسائل
سیاسی با ایران بازی (مذاکرات) طولانی مدتی را انجام دهند تا
«تغییرات عددی و ساختار جمعیتی» در ایران به نفع آنها رقم زده شود.

این هشدار جدی است! وضعیت قرمز برای ایران...

در حال حاضر ما از خط قرمز حد جانیشینی (نرخ باروری ۲٫۱) نیز عبور کرده و به عدد ۱٫۶ رسیده‌ایم. دو سال است که رشد جمعیت ایران اسلامی ما منفی شده است. ما به «انقراض نسلی» بسیار نزدیک شده‌ایم. انقراض نسل شیعیان امیرالمؤمنین و منتظران ظهور...

اگر به همین شکل پیش برویم، در سال ۱۴۸۰ جمعیت ایران ۳۰ میلیون نفر خواهد بود که ۴۷٪ آن نیز سالمند هستند. یعنی تقریباً از هر دو نفر، یک نفر بالای ۶۵ سال سن دارد!

تعداد فرزندان در یک خانواده ی ایرانی، از یک خانواده ی آمریکایی، انگلیسی، فرانسوی و نیز اسرائیلی کمتر است! خاخام‌های یهودی زنان را به آوردن فرزندان زیاد تشویق کرده و شرط ورود هر زن به بهشت را به دنیا آوردن حداقل ۸ بچه دانسته‌اند! در سال ۲۰۳۰ ایران، تنها کشور شیعه ی جهان، کمترین جمعیت جوان را در بین کشورهای اسلامی خواهد داشت.

ایران با شیبی تند به سمت کاهش جمعیت پیش می‌رود. ایران یکی از کشورهای است که در دنیا بالاترین سرعت پیر شدن را دارند.

چه نیازی به جمعیت جوان و زیاد داریم؟

• مسائل اقتصادی

«قاعده رشد طلایی» می گوید: «رشد اقتصادی با رشد جمعیت رابطه مستقیم دارد.» افزایش جمعیت موجب افزایش تقاضا و بازار عرضه می شود. از سوی دیگر افزایش جمعیت یک کشور باعث افزایش بهره وری و استفاده ی بهینه از منابع می شود.

پس چرا در حال حاضر که ما بیشترین تعداد نیروی کار جوان را در کشور داریم، سطح اشتغال پایین است و بیکاری گریبان جوانان را گرفته است؟ چرا دچار رکود اقتصادی و افزایش نرخ تورم و گرانی و فشار اقتصادی هستیم؟ گری بکر عقیده دارد مشکل اصلی در «جمعیت» نیست، بلکه در «مدیریت» اقتصاد و سیاست های ناکارآمد اقتصادی است. هند از پرجمعیت ترین کشورهای جهان و دارای نرخ زاد و ولد بالا است اما (با اصلاح سیاست های اقتصادی) رشد اقتصادی و علمی آن، جهان را شگفت زده کرده است.

کشور ما جزو غنی ترین کشورها از نظر منابع طبیعی است:

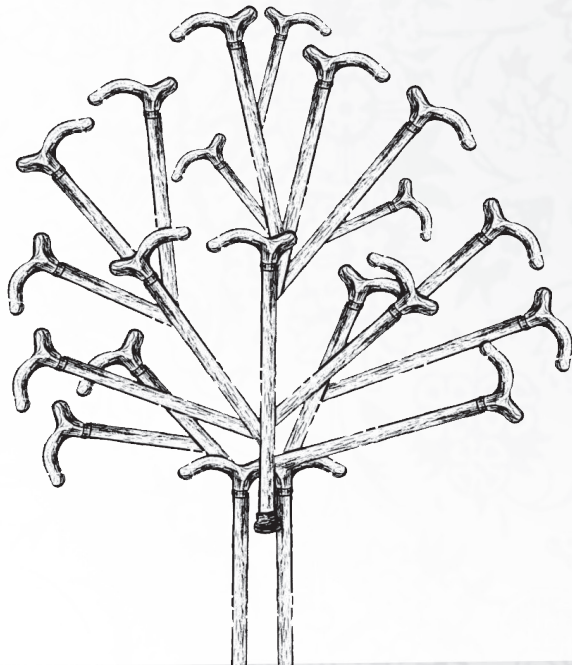
- چهارمین دارنده ی منابع گاز زمین
 - چهارمین دارنده ی منابع نفت زمین
 - در اختیار دارنده ی حدود ۲ درصد از منابع معدنی
- اما فقط یک درصد از جمعیت جهان را داریم!

ایران ۳ برابر فرانسه است اما فرانسه ۶۳ میلیون جمعیت دارد. ایران ۷ برابر انگلیس است اما انگلیس ۶۲ میلیون جمعیت دارد. ایران ۴ برابر ژاپن است اما ژاپن ۱۲۵ میلیون جمعیت دارد! این در حالیست که تمام این کشورها «بعد از» توسعه یافتگی و قدرت اقتصادی پیر شدند. ما در پنجره فرصت جمعیتی به سر می بریم و برای توسعه یافتگی نیاز به جمعیت بالا و جوان داریم. پیشرفت فردای ایران وابسته به فرزندآوری بیشتر ما در این زمان است.

آنچه تهدید کننده ی وضعیت اقتصادی و منابع مورد نیاز انسان ها است، نه افزایش جمعیت بلکه مصرف گرایی بیش از حد و اسراف منابع است. پیشرفت فناوری، دانش مدیریت و فرهنگ سازی، به مدیریت منابع و حفظ محیط زیست کمک می کند.

• مسائل رفاهی و اجتماعی

کاهش جمعیت، با ایجاد رکود اقتصادی، باعث کاهش سطح رفاه اجتماعی می شود؛ اما تأثیر مهم تر آن، به واسطه ی پیری جمعیت است. افراد سالخورده در هر کشور، «مصرف کننده» محسوب می شوند و نیازهای آنان را باید نسل جوان و «تولیدکننده» تأمین کنند. جمعیت سالمند آینده ی نزدیک کشور ما (=خود ما جوانان امروز) نه غرق در رفاه ناشی از دیدگاه «فرزند کمتر زندگی بهتر»، بلکه دچار شکاف نسلی، فشار اقتصادی و فاقد پشتوانه ی حمایت نسلی خواهد بود. یعنی دامنه پیری جمعیت از مسائل اقتصادی به ابعاد فردی و اجتماعی نیز کشیده می شود.

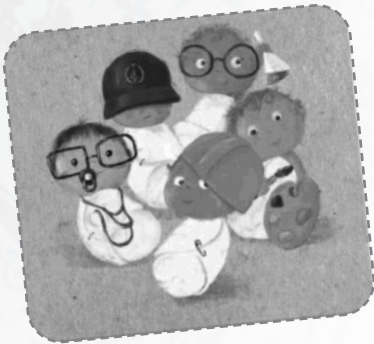

• مسائل نظامی، امنیتی و سیاسی

جمعیت یک کشور بزرگترین پشتوانه ی امنیتی برای آن کشور است. از نظر بستلین و مک لین، کاهش و سالخورده گی جمعیت، عامل کاهش توان سیاسی، قدرت نظامی و عزت ملی یک کشور است. یک جمعیت سالخورده، منفعل و سازش کار تر است و مقاومت کمتری نسبت به تهدیدات جهانی دارد. آن چه که امروز آمریکا و دشمنان ایران را وحشت زده می کند، جمعیت جوان و فراوانی است که وفادار به انقلاب و پاسدار خون شهدا هستند. اسطوره های رشادت امروز ما مدافعان حرم و مدافعان امنیت) نیز جوانان دهه ی شصت و هفتاد و هشتاد هستند.

• مسائل علمی

افزایش جمعیت، یک نیروی محرکه برای پیشرفت های علمی و تکنولوژی است. با کاهش جمعیت یک کشور، تعداد نخبگان علمی آن کشور به شدت افت می کند و جامعه، هم از لحاظ کمی و هم کیفی، به شدت ضربه می خورد. پیشرفت های چشمگیر علمی امروز ما (نانو و بیوتکنولوژی، هسته ای، پزشکی، موشکی و نظامی، ...) مدیون جمعیت جوان و کافی حاصل از فرزندآوری دهه های پنجاه و شصت است.

یکی از خطراتی که وقتی انسان درست به عمق آن فکر میکند، تن او می لرزد، این مسئله ی جمعیت است؛ مسئله ی جمعیت را جدی بگیرید؛ جمعیت جوان کشور دارد کاهش پیدا میکند. اگر چند سال بگذرد، وقتی نسله ها پیر شدند، دیگر قابل علاج نیست. (امام خامنه ای ۱۳۹۲/۹/۱۹)

سؤال شما، جواب پزشکان

- حاملگی اثر پیشگیری کننده بر سرطان پستان دارد. هرچه سن اولین بارداری پایین تر باشد، این اثر بیش تر است. هرچه سن آخرین بارداری بالاتر باشد نیز، این اثر بیش تر است.
- در کتاب های پزشکی اولین علت ذکر شده برای سرطان تخمدان، زایمان کم یا نداشتن حتی یک زایمان است.
- بارداری دارای اثر محافظتی نسبت به ایجاد فیبروم در رحم زنان است. هرچه سن اولین بارداری کمتر باشد، ریسک ابتلا به فیبروم کاهش می یابد.
- شیردهی باعث کاهش احتمال ابتلا به سرطان های پستان، رحم و تخمدان و بیماری های قلبی و عروقی می شود.
- بارداری باعث تحلیل و بهبود اندومتر و یوز و در برخی زنان بهبود تنبلی تخمدان (تخمدان پلی کیستیک) می شود.
- هرچه بارداری زودتر اتفاق بیفتد، احتمال نازایی ثانویه کاهش می یابد.
- بارداری به جوان سازی و تقویت ایمنی مادر کمک می کند (توسط سلول های بنیادی جنین از طریق پدیده میکروکایرسم)
- هرچه بارداری زودتر اتفاق بیفتد، احتمال یائسگی زودرس و عواقب آن مانند پوکی استخوان، بیماری قلبی، بیماری فشار خون و... کاهش می یابد

طبیعی یا سزارین؟

از نظر علمی سزارین روش معمول و انتخابی برای به دنیا آوردن فرزند نیست. سزارین فقط باید با دلیل موجه علمی انجام شود. عمل سزارین یک عمل جراحی سنگین است و عوارض قابل توجهی دارد. در کشورهای پیشرفته، آمار سزارین خیلی کمتر از کشور ما بوده و اکثر تولدها، به صورت زایمان طبیعی انجام می شود. سزارین قدرت فرزندآوری زنان را کاهش می دهد اما با توجه به منابع پزشکی، این باور غلط است که کسی که سزارین کرده حداکثر می تواند سه بارداری داشته باشد. محدودیت مطلق وجود ندارد.

فقط تا ۳۵ سالگی!؟

یکی از اشتباه ترین باورهای که ساهاست در ذهن مردم کشور ما نهادینه شده این است که بارداری فقط تا ۳۵ سالگی خانم مجاز است و بعد از آن بچه های عقب افتاده و ناقص به دنیا خواهند آمد! درحالیکه در متون پزشکی منع مطلق سنی برای بارداری ذکر نشده و امکان بارداری سالم با فرزندی سالم تا بعد از ۴۰ سالگی هم وجود دارد(با انجام مراقبت های مورد نیاز). در آمریکا و کشورهای اروپایی، زنان برای بچه دار شدن در سن بالای ۴۰ سالگی تشویق می شوند و آمار آن در سالهای اخیر افزایش داشته است. در منابع پزشکی و در کشورهای پیشرفته، سن باروری از ۱۵ تا ۴۹ سال (و حتی ۱۰ تا ۵۴ سال) به مردم معرفی می شود نه فقط ۱۸ تا ۳۵ سال!

یکی دیگر از این باورها اینست که برای سلامت مادر و کودک باید ۳ تا ۵ سال بین دو بارداری فاصله باشد! در حالی که طبق منابع تخصصی، فاصله ۱۸ ماه بین دو بارداری (پایان بارداری ولو با عمل سزارین تا شروع بارداری بعدی) می تواند برای داشتن بارداری امین، فرزندی سالم و بازیابی توان مادر کافی باشد.

بی خطر است، نه؟

خیر! از نظر پزشکی، قرص ها و آمپول های جلوگیری از بارداری نه تنها بی خطر نیستند بلکه عوارض قابل توجهی دارند؛ به عنوان مثال:

- افزایش فشار خون و افزایش چربی خون
- (تری گلیسیرید)

- خونریزی های نامنظم زنانه

• مرتبط با ایجاد سرطان دهانه رحم، مرتبط با ایجاد آدنوم و سرطان کبد

• لکه های پوستی

• تأخیر در باروری (اگر قرص ها بیش از دو سال استفاده شوند) و ایجاد نازایی

(مصرف طولانی آمپول های سه ماهه)

• ایجاد یائسگی زودرس و افزایش خطر سرطان پستان

قابل برگشت است؟

• برخلاف تصور عامه، بستن لوله ها در زن یا مرد عملاً برگشت ناپذیر بوده و عقیم سازی دائم طبق نظر مراجع (آیات عظام خمینی، مکارم، شبیری، صافی، علوی، فاضل و...) غیر جایز و حرام است. اگر هم قرار باشد توبکتومی (بستن لوله در زنان) برگشتی داشته باشد، نیازمند یک عمل جراحی سخت بوده و احتمال موفقیت آن کم است. عمل اصلاح و برگشت باروری بعد از وازکتومی (بستن لوله در مردان) نیز گران و سخت است و احتمال بازگشت باروری، خیلی کم است. نیز سلول های جنسی مرد در اثر بستن لوله ها، ضعیف و کم کیفیت می شوند.

• زنانی که توبکتومی می کنند، بیش از جمعیت معمولی به کیست های تخمدان دچار می شوند.

با تربیت فرزندان زیاد چه کنیم؟

اولاً از اصلی ترین عوامل تأثیرگذار در تربیت فرزند و مهم ترین نیاز یک کودک، «بازی» است؛ بهترین هم بازی کودک، خواهر یا برادری از درون خانواده است. ثانیاً معایب تک فرزندی و کم فرزندی بر کسی پوشیده نیست: احساس تنهایی فرزند، متوقع شدن، تاب آوری پایین تر، اضطراب و وسواس شدید پدر و مادر در تربیت و اتفاق های زندگی کودک، اضطراب و فشار بر فرزند برای نگهداری والدین در آینده. از طرفی برخی رشد ها در خانواده چندفرزندی بهتر اتفاق می افتد:

سازگاری، تلاش برای احقاق حق، آموختن نحوه اشتراک منابع، مسئولیت پذیری، کاهش خودمحوری، قناعت، بلوغ عاطفی زودتر، جلوگیری از رفاه زدگی و مصرف گرایی، افزایش سرمایه عاطفی و... ثالثاً: «تربیت فرزندان اینجور نیست که انسان یک یک بچه ها را بخواهد مثل یک شاگرد معینی دعوتشان کند، بهشان حرف بزند و تربیتشان کند؛ نه. تربیت فرزندان، تربیت تک تک فرزندان نیست، تربیت محیط خانواده است. محیط خانواده که خوب بود، چه بچه یکی باشد چه پنج تا، فرقی نمی کند، به طور غالب خوب تربیت می شوند.»

(امام خامنه ای. آذر

۹۵)

در مخارج همین یک-دو بچه مانده ایم، می گوئید فرزندان بیشتر؟!

اولاً درست است که تورم و گرانی قابل لمس است (هرچند به اذعان سازمانهای بین المللی، توان اقتصادی خانواده های امروز بیش از خانواده های دهه های قبل است) اما نکته مهم اینست که سبک زندگی ما تغییر کرده است. قناعت در زندگی ما کم و توقعات ما بیش از اندازه ی نیاز شده است. ما مصرف گرا شده ایم. در گذشته خرج خانواده با میزان درآمد خانواده تنظیم میشد. بچه ها طوری تربیت میشدند که لباس و کیف و کفش برادر و خواهر بزرگتر خود را استفاده می کردند. ثانیاً نباید فکر کرد تنها راه گشایش اقتصادی، زیاد شدن «پول» و درآمد است. خداوند عزوجل میفرماید: «من بی نیازی را در قناعت قرار دادم اما مردم آن را در زیادی مال جست وجو میکنند؛ و آن را نخواهند یافت.» اگر نگاه به زندگی، نگاه مصرف گرایانه باشد، هر اندازه هم که خانواده از نظر اقتصادی قوی شود، پولش را خرج «مصرف» بیشتر میکند نه فرزندآوری. ثالثاً اگر امروز به فکر جمعیت کشور نباشیم، آینده اقتصادی بسیار سخت تر و هولناک خواهد بود. رابعاً آیا ما مسلمانان به دین خود ایمان واقعی داریم؟ خداوند در قرآن فرموده که رزق شما و فرزندانان با من است! حتی اگر فقیر هستید ازدواج کنید، من شما را بی نیاز میکنم! آیا به قول و وعده ی خداوند اعتماد نداریم؟ خدایی که توانایی روزی دادن فرزند سوم و چهارم ما را ندارد، پرستیدن ندارد! پیامبر اکرم به زیادی فرزندان ما در روز قیامت، افتخار می کند. نسل ما، نسل شیعیان امیرالمؤمنین است، مشمول نگاه مدارانه حضرت زهرا ...

ادامه تحصیل مادر

اغلب ما می‌خواهیم با تحصیلات عالی خود، در جامعه فردی مؤثر باشیم. آیا مادری کردن به جهت تربیت نیروی انسانی و تأثیر درازمدت بر جریانات اجتماعی، علمی، سیاسی و فرهنگی یک کشور، از اجتماعی‌ترین کارها و مؤثرترین اشکال کُنشگری، فعالیت و ظهور و بروز اجتماعی زن محسوب نمی‌شود؟! گاهی ما بخاطر حرف دیگران، دل خوشی خودمان یا عقب نماندن از اطرافیان به سراغ ادامه‌ی تحصیل می‌رویم؛ درحالی‌که می‌توانیم با پرداختن به شغل و مهارت مادری، مهم‌ترین و بی‌بدیل‌ترین نقش اجتماعی خود را به زیبایی ایفا کرده و دیگران را نیز به اهمیت این امر آگاه کنیم. ضمن اینکه میتوان تحصیل را چندسالی به تأخیر انداخت یا از انواع مرخصی‌ها استفاده کرد (قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت تسهیلاتی را فراهم کرده است). می‌توان مدرک‌گرایی را کنار گذاشت و برای رشد و تعالی فردی و خودشکوفایی، به سمت معرفت‌افزایی و مهارت‌آموزی رفت. انواع معارف دینی و اجتماعی خارج از سیستم‌های آکادمیک مرسوم قابل دستیابی است. بسیاری از مشکلات اجتماعی فعلی، ناشی از خارج شدن زن و مادر از جایگاه حقیقی خودش است. ما در قبال آن، مسئولیم!

با طعنه‌های مردم چه کنیم؟

همه‌ی ما باید برای زندگی خود، اصول و معیارهای ثابت، عقلانی و الهی داشته باشیم. مگر نه اینکه که طبق دلایل عقلایی و روایات معصومین، اکنون رضای الهی در فرزند دار شدن خانواده هاست و در صورت بی‌توجهی ما، آینده‌ی کشور و نظام اسلامی با بحران جدی جمعیت روبرو خواهد شد؟ در مقابل رضایت خدا و امر و خواسته‌ی ولی امر، نیش و کنایه‌های مردم چه اهمیتی دارد؟ امام حسین علیه السلام در پاسخ کسی که راجع به خیر دنیا و آخرت سوال کرده بود فرمودند: همانا کسی که رضایت خدا را به قیمت خشم مردم به دست می‌آورد، خداوند او را از مردم کفایت می‌کند و هرکسی که رضایت مردم را به قیمت خشم خداوند طلب کند، خداوند او را به مردم واگذار خواهد کرد. امام باقر علیه السلام می‌فرمایند: کسی که طاعت الهی را به کاری که مردم را به خشم می‌آورد ترجیح دهد، خداوند او را از دشمنی هر دشمن و حسادت هر حسود و سرکشی هر یاغی کفایت خواهد کرد و خداوند یار و پشتیبان او خواهد بود.

مادری و عبادت

مادری، خود سرتاسر عبادت است! آن هم عبادتی دائمی... تمام روز خدمت به خلق خدا، آن هم کسانی که جز مادر پناهی ندارند! هر لیخند والدین به کودک عبادت است، شاد کردن دل کودکان عبادت است. مُطعم بودن، ساقی بودن، خادم بندگان خدا بودن عبادت است. حتی همین که انسان، مطابق با فطرت الهی خود، فرزنددار شود و مشغول رشد و پرورش انسانی دیگر گردد، همین تبعیت از فطرت بی نقص الهی و سرکشی نکردن از خلقت، خود عبادت است! امانت دارِ خلیفه خدا بودن و تلاش برای حفظ امانت، عبادت است. متّصف شدن به صفات خدا نیز... این که یک مادر، چون خدای مهربانش، رازدار است، بخشنده است، انیس است، پرده پوش است، رفیق است، معین است، سریع الرضا است، میکوشد دائم الفضل باشد، صبور باشد، حلیم باشد، شکور باشد... این مسلک، این تلاشها، همه عبادت است! تلاش مدام برای خودکنترلی و فروبردن خشم نیز عبادت و خودسازی است.

دائم التوبه بودن نیز... چه کسی بیشتر از یک مادر مدام خودش را محاسبه میکند، مدام قول میدهد و تلاش می کند که از فردا بهتر شود؟ عبادتهای پنهانی تر نیز سر جای خود؛ توکل مدام، حسن ظن به خدا، دعا برای غیر خود...

مادری که جمع همه اینهاست، می تواند مصداق عبودیت و تسلیم باشد و رشد و تعالی فردی و درجات معنوی و اجر اخروی به همراه داشته باشد خصوصاً که عبادتی پنهان و مجاهدتی گمنام است که از آفت عُجب و ریا به دور است...

Iranjamiat

nejate_fereshteha

مادر بودن و

اولاد تربیت کردن بزرگترین خدمتی است که انسان به انسان می‌کند. این را کوچکش کردند. این خیانت را به جامعه ما کردند. مادر بودن را در نظر مادرها منحنی کردند.

در صورتی که اشرف کارها در عالم مادر بودن است و تربیت اولاد. همه منافع کشور ما از دامن شما مادرها تأمین می‌شود. و اینها نمی‌خواستند بشود.

شماها هستید که می‌توانید مملکت را نجات بدهید با تربیت اولاد. تربیت اولاد بالاترین چیزی است که در همه جوامع از همه شغلها بالاتر است. هیچ شغلی به شرافت مادری نیست.

۱۳۵۸ / ۳ / ۲

جلد ۷ صحیفه امام خمینی

کاری از

گروه پرستکاران

